

Sygn. akt: VIII K 24/13

2 Ds 1097/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Sosa

Protokolant: sekretarz sądowy Izabela Mazan

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach: 06.03.2013r. i 15.04.2013r.

sprawy **J. R. (R.)**

s. J. i K.

ur. (...) w Z.

oskarżonemu o to, że w okresie od dnia 8 lutego 2009 r. do dnia 8 stycznia 2012 r. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) w P., rejonu (...), w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści materialnej sprowadził za pośrednictwem sieci Internet i zainstalował na dysku twardym S. (...) o numerze seryjnym (...) i pojemności 500 GB użytkowanego przez siebie komputera marki PC A. (...) nr (...), na dysku twardym S. (...) o numerze seryjnym (...) i pojemności 750 GB użytkowanego przez siebie komputera marki (...) nr (...), na dysku twardym (...) o numerze seryjnym (...) i pojemności 80 GB użytkowanego przez siebie komputera przenośnego marki F. (...) model (...) nr (...) na przenośnym dysku twardym T. (...) o numerze seryjnym (...) i pojemności 500 GB bez gody osoby uprawnionej programy i gry komputerowe w postaci :

- (...) o wartości 33,50 zł na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) z siedzibą w W..
- (...) o wartości 80 zł na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) z siedzibą w W.
- (...) o wartości 80 zł na szkodę U. reprezentowanej przez (...) z siedzibą w W.,
- (...) dwukrotnie (...) (...) o łącznej wartości 1.004 zł na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...) z siedzibą w W.,
- (...) o wartości 109 zł na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...) z siedzibą w W.,
- dwukrotnie „(...)” o łącznej wartości 395,20 zł na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Agencję (...) z siedzibą w G.,
- trzykrotnie „A. (...)” o łącznej wartości 9.336 zł na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Agencję (...) z siedzibą w G.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

I. uniewinnia oskarżonego J. R. od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku;

Sygn. akt VIII K 24/13

UZASADNIENIE

Na wstępie dalszych wywodów Sąd Rejonowy zauważa, że postępowanie - po wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10.01.2013r. ws. IV Ka 661/12 – ograniczone zostało do zarzutu pierwszego aktu oskarżenia. Poprzednio bowiem Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 20.09.2012r. uniewinnił J. R. od zarzutu drugiego aktu oskarżenia, a apelację od tego wyroku wywiódł jedynie obrońca oskarżonego, na jego korzyść. Sąd Okręgowy, uchylając pierwszy wyrok Sądu Rejonowego w całości, nie przywołał żadnej z bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Dlatego w sprawie nie mógł zapaść kolejny wyrok na niekorzyść oskarżonego odnośnie zarzutu drugiego aktu oskarżenia, w sytuacji gdy ten został już od niego prawomocnie uniewinniony.

Odnośnie czynu opisanego w zarzucie pierwszym aktu oskarżenia, Sąd Rejonowy poczynił w sprawie następujące ustalenia faktyczne:

Oskarżony J. R. w okresie objętym zarzutem, tj. od 08.02.2009r. do 08.01.2012r. zamieszkiwał w P. przy ul. (...) wraz z żoną i dwójką dzieci. Rodzina oskarżonego dysponowała trzema komputerami, w tym:

- (...)nr (...)z dyskiem twardym S. (...)o nr seryjnym (...)i pojemności 500 GB,
- (...)nr (...) z dyskiem twardy S. (...)o nr seryjnym (...)i pojemności 750 GB, oraz
- laptopem marki F. (...)model (...)nr (...)z dyskiem twardym (...) o nr seryjnym (...)i pojemności 80 GB.

We wskazanym powyżej okresie oskarżony oraz jego dzieci skopiowali w wersjach instalacyjnych, bądź zainstalowali gry i programy komputerowe, a w tym:

1. „(...)” o wartości 33,50 zł, na szkodę firmy (...)reprezentowanej przez (...)z siedzibą w W.,
2. (...)o wartości 80 zł na szkodę firmy (...)reprezentowanej przez (...)z siedzibą w W.,
3. (...)o wartości 80 zł, na szkodę (...)reprezentowanej przez (...) z siedzibą w W.,
4. (...)oraz dwukrotnie „(...)” , jak również (...)o łącznej wartości 1.004 zł, na szkodę firmy (...)reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...)z siedzibą w W.,
5. (...) o wartości 109 zł, na szkodę firmy (...), reprezentowanej przez Stowarzyszenie (...) z siedzibą w W.,
6. dwukrotnie „(...)” o łącznej wartości 395,20 zł na szkodę firmy (...)reprezentowanej przez Agencję (...)z siedzibą w G.,
7. trzykrotnie „(...)” o łącznej wartości 9.336 zł na szkodę firmy (...)reprezentowanej przez Agencję (...)z siedzibą w G..

Spośród ww. gier i programów w wersji instalacyjnej skopiowane zostały: (...) (poz.76 opinii), (...) (poz. 52 i 80), (...) (poz. 64) i (...) (poz. 51, 61 i 78).

Dowody:

- częściowe wyjaśnienia oskarżonego J. R. - k. 187, 197-198, 212, 261-262 i 350-352,
- pisemne i ustne opinie biegłego z zakresu komputerów i informatyki k. 47-86, 271-272, 369,

- protokół przeszukania k. 31-34
- pisma pokrzywdzonych firmy k. 101-104, 113, 119-120, 358, 365, 366-367,
- kserokopia oryginalnych opakowań i płyt gier i programów komputerowych k. 141-181.

Oskarżony nie był dotychczas karany.

Dowód:

- karta karna – k. 326.

J. R. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, że część programów została pobrana z internetu w celu zapoznania się z nimi. Córka oskarżonego zamierzała rozpocząć edukację w technikum informatycznym. Korzystała wówczas z komputera (...). Według oskarżonego wszelkie wersje, które pobrał były legalne, a część z nich była wersją próbną (trial). Jednocześnie dodatkowo wskazał, że z uwagi na upływ czasu nie był w stanie wskazać, które z programów instalował/pobierał on osobiście, a które córka i syn. Oskarżony nie miał wątpliwości, że gry (...)i (...)na komputerze (...)zainstalował jego sześciolatek wówczas syn. Z dużym prawdopodobieństwem wskazał, że mógł osobiście pobrać program (...)w wersji instalacyjnej. Odnośnie programów niezbędnych córce do nauki oskarżony wyjaśnił, że po wybraniu odpowiedniego oprogramowania, pobrane wersje winien był usunąć z komputerów. Pomimo że tego nie uczynił, nie korzystał z tego oprogramowania.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności karnej w zakresie omawianego zarzutu aktu oskarżenia. Przede wszystkim z uwagi na okres czasu jaki upłynął od zainstalowania/pobrania programów nie sposób precyzyjnie ustalić, które z programów znalazły się na twardych dyskach poszczególnych komputerów wskutek działania oskarżonego, a które członków jego rodziny. Sam oskarżony w wyjaśnieniach wskazywał na siebie odnośnie wersji instalacyjnej programu (...), ale i tu nie miał całkowitej pewności. Dwie z gier mógł zainstalować jego kilkuletni syn ((...)i (...)). W związku z tym nie sposób czynić kategorię ustaleń faktycznych w zakresie osoby sprawcy. Skoro wyłoniły się w tej kwestii wątpliwości, Sąd rozstrzygnął je na korzyść oskarżonego. Wątpliwości te rozciągają się zarówno na ewentualne paserstwo. Oskarżony bowiem mimo że korzystał z komputerów, nie musiał zapoznawać się z zainstalowanym w nich oprogramowaniem.

Niezależnie od powyższego w sprawie niniejszej wyłonił się problem tzw. wersji instalacyjnych oprogramowania, na który uwagę zwrócił Sąd Okręgowy w postępowaniu odwoławczym. Spośród trzynastu zakwestionowanych przez oskarżyciela programów aż siedem znalazło się na dyskach komputerów właśnie w wersji instalacyjnej. Biegły T. J. wskazywał, że tego typu wersje również podlegają prawnokarnej ochronie (k. 369). Z drugiej strony jeden z pokrzywdzonych – (...)stwierdził, że wersje instalacyjne programów nie powinny znaleźć się na liście zakwestionowanego przez biegłego oprogramowania (k. 365). Mimo tego ostatniego stanowiska sprawa jest oczywista. W zależności od źródła pochodzenia oprogramowania wersja instalacyjna będzie legalna lub nie. W sytuacji, gdy producent udostępnia nieodpłatnie oprogramowanie do ograniczonego w czasie użytkowania (wersja trial), to bieg okresu legalnego użytkowania oprogramowania rozpocznie się z chwilą zainstalowania programu na dysku komputera. Zatem do czasu zainstalowania takiego oprogramowania, przechowywanie pliku „.exe” będzie w pełni legalne. Zgola inaczej rzecz się przedstawia, gdy oprogramowanie udostępniane jest wyłącznie w wersji odpłatnej (bez opłaty nie można go pobrać w Internecie lub z płyty załączonej do czasopism). W tych przypadkach po dokonaniu zapłaty nabywca otrzymuje produkt i klucz pozwalający na przeprowadzenie instalacji. Uzyskanie produktu z innego źródła jest niemożliwe. W tych sytuacjach posiadanie wersji instalacyjnej będzie nielegalne.

Jak wynika z informacji podmiotów zbiorowego zarządzania prawami autorskimi następujące programy stanowiły wersje shareware'owe, dostępne w czasopismach: (...) (wszystkie wersje), (...)i (...). Odnośnie gry (...)nie odnaleziono informacji o załączeniu jej do któregoś z czasopism. Podczęści gry pojawiły się gazecie (...) (k. 358, 365 i 367).

Omawiane zagadnienia nie mają jednak w realiach niniejszej sprawy większego znaczenia skoro w toku postępowania nie zdołano ustalić w sposób pewny, osoby, która dokonała pobrania/zainstalowania poszczególnych programów.

Z uwagi na uniewinnienie oskarżonego, Sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa, stosownie do art. 632 pkt 1 kpk.